

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

6. De tempore Abdiæ Prophetæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Domino vitulos. Exodi 24. v. 5. Rursus anno 2. Exodi in deserto oblata sunt sacrificia. Exodi 40. Leuit. 9. & 10. & latè refertur Num. 7. quando Principes sua munera per 12. dies in dedicatione altaris obtulerunt. Post quas oblationes non sunt in deserto nisi 39. annis peregrinati, iisque non integris. Quonam igitur modo eos Deus redarguit, quod 40. annos legitimis sacrificijs abstinerint?

2. Responder S. Hieronymus in hunc locum. Ex eo, inquit, tempore, quo aurum in caput vituli transformarunt, dicentes: *Isti sunt Dii tui Israel, qui te eduxerunt de terra Aegypti*, omnia quæ fecerunt, non Deo, sed idolis fecisse monstrantur. Et quod postea quædam Domino eos legimus obtulisse, non voluntate, sed pernarum fecerunt metu, & eorum interfectione, qui propter idola corruerunt. Deus autem non ea quæ offeruntur, sed voluntatem respicit offerentium. Denique vbi cumque occasio fuit, semper corde reuertii sunt in Aegyptum, desiderantes allia & cæpe, & cucumeres & carnes Aegyptias, & manna quod de cælo datum est, contemnentis. Quod ipsam exaggerat S. Stephanus Act. 7. quia nimirum toros illos 40. annos, quibus Hebræi per desertum vagi fuerunt, tam exiguum apud eos sacrificiorum studium & exercitium erat, ut æstimatione morali pro nihilo reputari possit, ut præter alios, hinc exponit Lyranus. Quæ expositio videtur esse etiam Chrysolomi & Bedæ Act. 7. Alberti, Hugonis, Menochij, Harzi in hunc locum, & meo iudicio minimè contemnenda est.

3. Respondent Ribera, Cornelius & alij plures, hos annos de rigore Mathematico fuisse 38. imò ferè 39. vulgari tamen & sacris literis vsitata computatione, dici 40. quia integri duntaxat numeri quandoque exprimentur, licet aliqui de eis, aut desit, aut super sit. Ut Iud. 9. v. 5. *Et occidit fratres suos, filios Terobaal septuaginta viros super lapidem vnum.* Et tamen, inquit Ribera, huic numero defuit loachan natus minimus, & ipse Abimelech, qui occidebat, ut ibi videmus. Fuerunt igitur 68. omnes enim filios Gedeonis legimus cap. 8. fuisse septuaginta. Hæc ille. Similia referebam alibi, & habet S. Augustinus q. 47. in Exodum, & 15. Ciuit. 24. alijque passim. Vide notas Num. 14. & Ios. 5. v. 6.

Paucula sacrificia pro nulla reputantur.

Aliquam do numerus rotundus ponitur ommissa fractione.

QVÆSTIO VI.

De tempore Abdia Propheta.

1. Hieronymus in Abdia cap. 1. sic præfatur: *Hunc aiunt esse Hebræi, qui sub rege Samaria Achab, & impiissima Iezabel, paucis centum prophetas in specubus.* Quam Hebræorum traditionem Eusebius & Lyranus expressè, alij saltè tacitè

1. Opinio

sequuntur, Dorotheus de vita & morte prophetarum, Epiphanius, Rupertus, Hugo, Sanctius, Castrus, vt norant Ribera & Cornelius. Vt Epiphanius putant hunc S. Vatem fuisse tertium illum Pentateuchum qui cum supplex Eliam ad Ochoziam regem filium Achab accesserat, tum effugit, in quem præcedentes Quinquagenarij miserè incurserat.

*Comunis
& vera
sententia.*

2. Alij communem regulam secuti censent Abdiam, cum in titulo tempus præferat, sub illis regibus prophetaffe, sub quibus præcedere prophetauerat, nempe in diebus Ozia regis Iuda & (forte) didus Iroham regis Israel. Ita Bellarminus, Ribera, Sa, Cornelius, qui bene in hanc sententiam laudant Theodoretum & Cyrillum, sed & Hieronymum, qui hoc abbraorum opinionem recenset, suam autem declarat, ad initium Osee & Osee, Isaiam, Ioelem, Amos, Abdiam, & Ionam, fuisse synchronos. Abdiam qui Remigius, prophetauit eodem tempore & sub isdem regibus, quibus Amos quoque & Michaas. Quam doctrinam opinioni præcedenti longè nendam arbitror: quia Osee primus prophetarum habetur, iuxta illud scriptum loquendi Domino in Osee. Abdias autem ille, quem historia regis Achab memorat, non exiguo temporis interuallo præcedit Oseam. Confirma- qui 1. Nam si Abdias propheta fuisset regis Achab Pentateuchus, non ret, id nullo vel in Scriptura indicio, vel apud Iosephum indicari. Abdiam solum Idumæz cladem minatur, quam intulerunt Chaldeis: si vero Abdiam prophetaffet, eam calamitatem, quæ fuit sub Amasia, quippe viciniore reiticiuisset, de qua 4. Reg. 14. v. 7. Ipse percussit Edom in valle Salimæ, & apprehendit petram in pralio. Menochius ait, Abdiam prophetaffe sub Achaz, & Ezechia: quod non de initio, sed progressu prophetarum potest.

Obiecti.

3. Brito apud Lyræm hæc in prologum S. Hieronymi, fatentur hunc doctorem retulisse Abdiam ad tempus prophetantis Amos, secundam regulam, quæ monet, vt ij prophetae, in quibus tempus non præferatur, sub illis regibus prophetaffe censeantur, sub quibus præcedentes quæ notis Chronologicis insignitos habeant, prophetauerunt. Hoc, inquit, non est, sed duo opponit. Alterum; S. Hieronymum videri non tam exactum quam ex Iudæorum traditione locurum. Alterum, dici posse, quod Abdiam Achab, fuerit valde iuuenis, sub Ieroboam autem valde senex. Etiam ex sacris codicibus supputat, Ochozias filius Achab regnavit anno 41. Iehu 28. Ioachaz 17. Ioas 16. quem proximè securus est Ieroboam. Illis colligitur numerus annorum 75.

Adi.

4. Hæc Britonis oppositio mihi parum idonea videtur. Nam quod de effugium spectat, S. Hieronymus istam regulam sæpius adhibet, tanquam hanc

P.
H. Philipp

Chronolo
vet. Testam

A IV

17

ad ineundas temporis rationes de hisce 12. prophetis. Vide in Ioelem. q. 3. num. 2. Alteram autem effugium, et si non aperte periculosum: attamen minus tutum videtur. Abdias enim ille, qui sub Achab floruit, erat patronus prophetarum, & dispensator domus regie. 4. Reg. 18. ver. 3 & 4. quæ duo officia in æratem valde inuenientem non cadunt. Illis 75. annis addendi sunt aliquot alij, quibus Abdias sub Ieroboam II. vaticinatus est, nisi fortè ariolando dicamus Abdiam sub initium regni Ieroboam è vita excessisse: quod probari non potest, si negeretur. Denique regula prædicta maximè intelligitur, de tempore illius regis, qui vltimus regnavit, quando plurium regum tempora signavit præcedens propheta. Cum igitur Amos prophetaverit, non solum sub Ieroboam rege Israel, sed etiam sub Ozia rege Iuda, oportet ad annos prædictos 75. addere 15. siquidem antequam Ozias regnaret, vixit Amasias rex Iuda, postquam mortuus est Ioas parens Ieroboami, quindecim annis. 4. Reg. 14. v. 17. Istis autem 15. annis regnabat Ieroboam II. ita vt annus 16. istius, cum primo Ozia congreneret. & à morte Achabi, vsque ad initium regni Ozia, 90. anni numerandi sunt. Vide tabulas annorum expanforum, quæ enthronismum Ozia ostendunt anno ante vulgarem æram Christi 812. Ad hunc annum appone 90. & exurgat annus ante Christum 902. qui cum anno vltimo regni Achab concurret.

5. Bene autem aduertit Bellarminus de Script. Eccles. Abdiam ita in sua propheta loqui de bello Chaldaeorum contra Ierusalem, & Urbis captiuitate, ac sitis iam esset peracta: non quod post Michæam, & Ionam, & Urbis excidium prophetauerit; sed quod more prophetarum per verba præteriti temporis, futuram certò præcinit calamitatem.

5. Vates aliquando tempus præteritū profuturo deſuppano

Q V Æ S T I O VII.

De tempore, quo Ionas de Ninive prophetauit.

1. Rvdolphus Gualtherus in Chronologia, quam præfixit homilij in 12. minores Prophetas, ad annum ante Christum 823. Ozia 6. Ieroboami 32. circa hæc tempora, inquit, Ionas Niniven mittitur. Annis deinde sequentibus, nota Oseam, Iſaiam, & alios prophetare cœpiſſe. Quod ipsum facit Chytræus & Alstedius: à qua Chronographia, non parum dissentio. Nam anno ante æram Christi 827. ordior 19. Amasie, & quintum Ieroboami: anno verò ante eandem æram 807. ordior Ozia sextum & Ieroboami 21. vt latius declarauit lib. 4. Reg. vbi ostendi annum primum regni Ozia concurrere cum sexto decimo Ieroboami.

1. Opinio.

2. Melius philosophantur alij, dum afferunt Ionam contra Niniven vaticinatum, post Oseam, vt Ribera, Cornelius & complures alij interpretes in

Conclusio.

